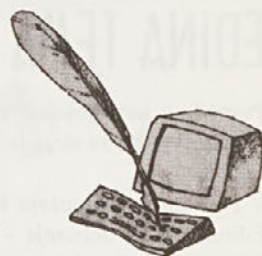


Nuša Berce

ZGODBE VSAKDANA



Risba: Nuša Berce



MUOŽ S KLOBUKAM

Sva šle, z Ano, sjestro,
pruot Luojznštajne,
taku, malu.
Pa grjeva po tiste steži-
ke, enkrat se pa Ana na-
zaj uzre, pa za nama tak
muož, s takm šeruokm klo-
bukam, črnem, pa vjelk, u
črne hale, prou ku kakšn
čarodej!
Pa kar za nama! Še neku-
le praj ga najsva vidle.
Mje sva se skrile za
ovinčkam, puol pa ta-
ku bežale!

Pripovedovala je
Ivanka Širca,
Kozarišče,
februar 1997.



DUHUOVE U GRADE 4.

L'dje so zmjeraj vidle gospuoda, tastarga princa Jurija, od Her-
mana pa Urlicha očjeta, kaku se vrača pa huode po grade!
Ene so ga vidle u normalne poduobe, ene pa u rjuho zavitga!
Praujo, da kdur huode ven, najma meru. Od prej še!

Pripovedovala je Milka Vrhovec, Stari trg, februar 1997

DIMNEKARČKE

Smo šle s sjestrame tude zvečjer u Kozaršče. Istu taku
smo šle po cigarete. Je bla svetla nuč, polajte, pa smo
rjekle: »Kar okruog grada grjemo k' je taku lepu.«
Pa pridemo klala k smrajkam, k' je la una rampa zdaj, ti,
sjedm možičku, pa taku fljetnh, ku dimnekarčke so ble,
se taku fljetnu za ruokce drži čez puot! Ku po stopnič-
kah so ble. Ta najviše je biu u sredine, pa je biu tude
čistu majčkn. Taku nekaku do pasa be me biu. Puol so se
pa na usako stran po trije nizale.
Pa kar držale so se pa nas najso spustile čez puot! Tu
najso ble l'dje!
Poprej je blu klala čistu najkaj družga ku zdaj!!

Pripovedovala je Ivanka Širca, Kozarišče, februar 1997

ZAKLAD OD KATARINE

So me pokuojna tjeta, k'sm dajlala u grade, pa k je bla uona tam kuharca,
poklicale:

»Pajd no mal sm«. »Kaj želite?« sm rjekla. »Lej! Kle je ena knjiga. Te buom
pokazala. Lej, kle u tej kronike piše.« Ta kronika je bla taka lajpa knjiga, u sivu
vajzana, skuze srjed biljardcimra, na mize.

»Je biu pa en striček Jakobček (Jakob Pianetski), k' je huodu u grad pomagat.«
Je rjekla. Se me je sanjalu, da me je grofica pršla povajdat, da nej pride opou-
noči kuopat k temelem kapajle pod eno stran njen'h vrat, pa da bo našu kelih
zlat, mašne plašč, s katjerm je grofica sama mašvala pa še druge dragocenosti!
Mašna knjiga je bla pa tku al tku u biblioteke.

Pa so tjeta šle s prstam po vrsticah: »Lej, klala piše: Ali Jakob tega ni nikdar
storil.«

Pripovedovala je Ivanka Širca, Kozarišče, februar 1997